

[Wihjelm]

For parcelhusejere fremgår det af provenuberegninger osv., at der vil blive et gennemsnit på nogle få hundrede kroner i boligudgiftsstigninger, store svingninger ja vel, men et gennemsnit på nogle få hundrede kroner i reelle boligudgiftsstigninger i det år, det her drejer sig om. For lejerboligerne er der stadig væk ikke nogen garanti for, at man holder sig inden for den indkomspolitiske ramme, når man går hen og laver rentesikringsaftrapninger på 7 kr. pr. m², nu også i perioden fra den 1. april 1979 og til den 31. december 1979. De rentesikringsforhøjelser, der ville være udløst i denne periode, skal nu også have dette drøn på de 7 kr. pr. m². Og alligevel hører vi en stribe af ordførere alene tale om rædslerne for disse parcelhusejere, jeg ved ikke for hvilken gang, hvor det alle de tidligere gange har vist sig at være falsk tale.

En enkelt ting i forbindelse med disse stigninger for lejerne vil jeg gerne hæfte mig ved og bebude, at det agter vi i hvert fald at komme med nogle ændringer til. Den måde, man vil udskyde huslejeeksplosionen i højrentebyggeriet på, den, der ellers ligger og tikker til den 1. april 1979, og som typisk ville føre til engangsstigninger fra den ene dag til den anden på 600 kr. pr. bolig i månedlig husleje, det er ved, at man ændrer en dato, men således at der igen i denne lov kommer til at stå: »Den 1. januar 1980 nedtrappes rentesikringen til det oprindeligt forudsatte niveau.« Det vil sige, at man igen har indbygget en tidsindstillet bombe, nu til den 1. januar 1980, med en stigning, der typisk vil være 600–800 kr. i månedlig huslejestigning. Jeg kan ikke se nogen som helst grund til, at regeringen nu endda, hvor den kommer og ændrer denne lov, igen vil have indbygget dette, at her er en aftale om, at medmindre man bliver enige om andet, så ligger den bombe og tikker. Det vil der altså komme nogle ændringer om fra vores side.

Det her er i virkeligheden at foregribe det, man kalder den langsigtede boligløsning, for på intet andet område har man sagt, hvad der skal ske efter den 1. januar 1980. Men vedrørende disse højrentebyggerier, som har fået aftrapningsmoderationen på rentesikringen, siger man endnu en gang direkte i selve lovteksten, at den 1. januar 1980 nedtrappes rentesikringen til det oprindeligt forudsatte

niveau. Det er en fuldstændig urimelig måde at behandle de folk på.

Tagsagen i Albertslund havde man også bebudet skulle ind i den midlertidige ordning. Den er væk, den er blæst væk. Hvor er den henne? Det skal dryppe og dryppe og dryppe videre, åbenbart i det mindste til den 1. januar 1980. Det er ikke bare forståeligt, men meget rimeligt og fornuftigt, at de mennesker tager denne sag i deres egen hånd.

Så er der det almennyttige byggeri, som flere har været inde på. Jeg mener, at det er fuldstændig indlysende, at ligegyldigt om man forventer en forbedret eller en forværret finansieringsordning efter den 1. januar 1980, så vil usikkerheden om denne kommende ordning betyde, at det bliver ret sandsynligt, at det almennyttige byggeri ikke bliver bygget, så det udfylder kvotaen i 1978 og især i 1979.

Jeg kan ikke se, at nogen har god grund til at sige, at de ikke vil være med til en hensigtserklæring. Den går jo ikke på en bestemt finansieringsløsning. Den går på, at hvis vi – det og det og det parti – bliver deltagere i den kommende boligløsning, så er vi også indstillet på, at denne finansieringsordning, uanset om den er bedre eller dårligere end den nuværende, skal de kunne regne med allerede ved igangsættelserne i 1979, for ellers går det i stå. Hvis man ikke kan være med til sådan en erklæring, som vi vil prøve at provokere frem fra alle, så kan det kun have det motiv, at man i virkeligheden ønsker, at byggekquotaen for almennyttigt byggeri i 1979 ikke skal opfyldes.

Det er klart, at sådan som tingene har udviklet sig, må der opstå nogle store forventninger til det langsigtede udspil, regeringen skal komme med. Ministeren lovede oprindeligt, at det skulle komme i oktober 1977. Det skete ikke. Så blev det i åbningstalen lovet, at nu kom det snart. Det skete heller ikke. I boligdebatten den 10. oktober 1977 lovede ministeren, at det kom i begyndelsen af januar, og når det blev udskudt, så skyldtes det, at man var i gang med undersøgelser osv. Det kom altså heller ikke. Så lovede man, at det kom i marts lige efter kommunervalget. Det gjorde det heller ikke, for man havde nogle undersøgelser, der ikke var færdige. Der er åbenbart stadig væk undersøgelser kørende, og nu lover man det måske en gang til maj. Jeg tror aldrig, man før har set